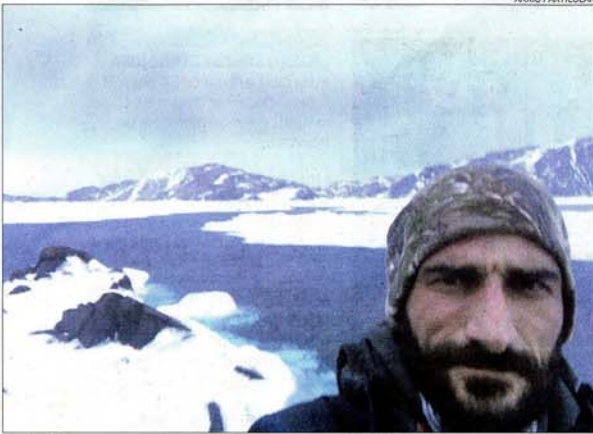
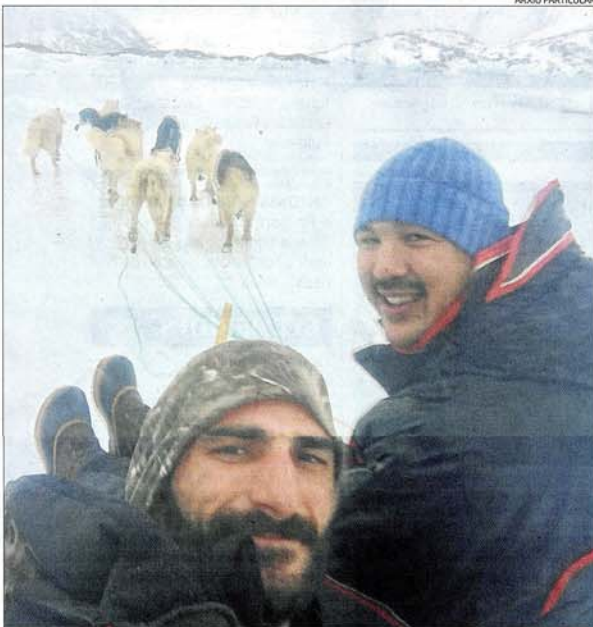

ARXIU PARTICULAR

Carles Vico en en una zona glacial a l'entorn de Kulusuk

ARXIU PARTICULAR

L'aventurer vilanoví en una sortida amb inuits per caçar foques

ARXIU PARTICULAR

Vico, amb l'assegador de pells de foca

Entrevista Carles Vico

Aventurer. Ha estat quatre dies sol enmig d'una zona glacial a Groenlàndia fent un camí de tornada a un poble. El van haver de rescatar. Vico dirigeix Survival Xtreme, una escola de supervivència. L'aventura era per a ell un aprenentatge per superar situacions límit

ENRIC BADIA

Carles Vico, ahir, esmorçant a Vilanova, notablement més prim que quan va marxar

«L'experiència va ser dura, ara, analitzar-ho, és espectacular»

► Vico va veure el desenllaç dramàtic d'una hipotèrmia molt a prop. Ara té una vivència única que aplicarà en els seus cursos de supervivència

■ «He multiplicat per 10 l'experiència. Si no hi hagués hagut desgel, tot hauria estat més tranquil», explica Carles Vico. Va anar a Groenlàndia per aprendre el que després vol explicar a les seves xerrades. L'experiència ha estat tan dura que podrà explicar el límit fins al punt de tenir la mort a la vora.

■ Què explicarà de Groenlàndia i la seva experiència límit?

■ Jo per explicar què passa quan tens hipotèrmia, i quan quedes aïllat i quan veus que el cos en comença a fallar, ho he de viure. Viure això, que el cos estigui al límit i com reacciona, per a mi és espectacular. Són vivències que pots arribar a ensenyar. L'experiència va ser molt dura, però ara, poder analitzar com vaig actuar... és espectacular. Tenia experiència, però en una situació extrema no ha funcionat. El que jo sabia era un 10% del que he après.

■ Va pensar que podria morir per hipotèrmia en una glacera de Groenlàndia?

■ Va ser una sensació fòtuda.

■ Com es viu una hipotèrmia?

■ Primer el cos tremola per reaccionar. Tu penses que t'has de moure, però no decaure. Però amb el temps el cos deixa de tremolar, ja no té més pila. I és un problema. Tens insensibilitat a les mans. Intentava fer-me pessics per despertar-me i les

mans no podien. Agafava neu per passar-me-la per la cara i desvetllar-me i les mans no em servien per a res.

■ I com es va recuperar?

■ El grup de rescat em va portar un termus amb te calent i em vaig refer. També em van portar roba seca.

■ Va viure un moment clau quan va haver de demanar el rescat. Abans, però, havia preparat la sortida, que havia de ser més tranquil·la.

■ Havia estat un parell de dies amb els inuit, havíem anat a caçar la foca, que de fet és l'aliment que me'n vaig endur.

■ Amb quin record es queda de la convivència amb els inuit?

■ Veus que estan molt preocupats per com els afecta el canvi climàtic, perquè no poden capturar tantes foques com abans, però vaig disfrutar molt de veure quina és la seva realitat. Vaig disfrutar molt del trineu de gossos.

■ El poble inuit té els dies comptats?

■ Són una gent que han viscut allà durant milers d'anys, i en els darrers cinquanta els ha canviat la vida. Hi ha el canvi climàtic fort, que els impedeix caçar. La seva economia es basa en això, en caçar la foca, menjar-se la carn i vendre's la pell. I no hi ha res més. Caçaven de 3 a 5 foques a la setmana i ara en cacen una.

■ Ells volen deixar la seva zona?

■ És que ara els inuits tenen mòbils i internet, i veuen com viuen a Nova York o a Barcelona. I allò és molt dur. Els joves d'allà què han de fer?

■ Anar a pescar i prou?

■ És que no tenen res més. N'hi ha un que es dedica a arreglar rentadores i altres electrodomèstics i ja està. És tot gel i pedra. Viuen en cases, les modernes, prefabricades, amb uns panells aïllants per parets. A les cases hi tene calefacció amb gasoil, i a temperatures molt altes.

■ I els inuits van vestits amb la imatge que tenim dels esquimals, amb pells?

■ No. Amb roba moderna, bona i molt lleugera. Porten molt bon material.

■ Hi anava a aprendre, a veure com el cos respon en situacions límit de supervivència

■ I he après molt. Amb els inuit he après l'equilibri. Al final tots necessitem menjar, i caçar per tenir el menjar, encara que algú ho faci per nosaltres. I si aquesta part no la cuides, el sistema no funciona. Allà ho veus en petit, però si ho penses en gran és el mateix aquí que a Groenlàndia. Si ens ho carreguem tot, no funciona.

■ Els veu en un procés final?

■ Crec que en 15 anys ja no hi seran. Serà només un punt de turisme.